

சநக. பார்க்கு முலகப்
பனிசுதெல்லாம் பாழ்மனமே
நீர்க்குமிளிபோலாம்
நினைவை யதில் வையாதே.

சநஉ. ஆடமபரங்க
ளலகையினுராதனைகள்
கேடென்று தளளிக்
கறிஸ்துவைப் பின்செல்வாயே.

சநங. வானத்தின் கீழனைத்து
மாயையென்று கண்டாயே
ஞானத்தான் னுனுமதை
நாட்டிவைத்துப்போனே.

சநச. என்னவந்தாலு
மினியுமககேருத தொன்று
லென்னை யமுக காக்கா
திருப்பேன் மணுவேலே.

சநரு தேவனே யும்மைச்
சினேகிப்பேனல்லா தென்
சீவனிலெல்லாம் பவத்தைச்
செய்யத் துணியேனே.

சநசு. பொல்லாக் குணத்தை முற்றும்
போக்கியென்றன் சீவனையு
மெலலாததையும் பார்க்க
யேசுவை நேசிப்பேனே.

உரு. நம்பிக்கை.

சநள. சொற்ப வுலகச்
சுகத்தையற வெறுத்தாற்
றற்பரனைக் கண்ணுரத்
தான் கண்டு வாழ்வேனே.